

Мендан олдин бирор пайғамбар келган бўлса

09:48 / 21.01.2019 2473

أَمْ هُنَّ عُلَّالٌ لَا يَضُرُّهُنَّ نَبِيٌّ وَلَا دُبَّعٌ نَعَّوْ
هِيَ لَعْنَةُ هَلَلٍ أَيْ لَصِّ هَلَلٍ لُؤْسٍ رَعَمٌ أَنْ كَلَّاقِ
أَنْ مَفٍّ، الزَّنَمُ أَنْ لَزَنَفٍ، رَفَسٌ يَفَمِّ لَسَوِ
أَنْ مَوْ، لَضَتُّ نَيِّ نَمٍ أَنْ مَوْ، هَاءُ بَخٍ حُلُصِيٍّ نَمِ
لُؤْسٍ يَدَانُ مِ يَدَانِ ذِي، هِرَشَجٍ يَفَوْهُ نَمِ
هُ الْعَالِصُ لَأَمْ لَسَوِ هِيَ لَعْنَةُ هَلَلٍ أَيْ لَصِّ هَلَلِ
أَيْ لَصِّ هَلَلٍ لُؤْسٍ يَلِ أَنْ عَمَّتْ جَافٌ، هَاءُ عَمَّاجِ
نُكَيْ مَلُّ هُنَّ»؛ لَاقَفَ مَلَسَوِ هِيَ لَعْنَةُ هَلَلِ
نَأْ هِيَ لَعْنَةُ أَقْحَ نَأْ كَالِ يَلْبَقُ يَبَنِ
مُهَلُّ هُمُ لَعْنَةُ أَمْ رِيحٌ يَلَعُّ هَتَّمُ أَلْدِي

س ن إ و ؛ م ه ل ه م ل ع ي ا م ر ش م ه ر ذ ن ي و
، ا ه ل و ا ي ف ا ه ت ي ف ا ع ل ع ج و ذ ه م ك ت م ا
ر و م ا و ء ا ل ب ا ه ر خ ا ب ي ص ي س و
ق ق ر ي ة ن ت ف ء ي ج ت و ، ا ه ن و ر ك ن ت
ة ن ت ف ل ا ء ي ج ت و ، ا ض ن ع ب ا ه ض ن ع ب
م ث ، ي ت ك ل ه م و ذ ه ؛ ن م و م ل ا ل و ق ي ف
ل و ق ي ف ة ن ت ف ل ا ء ي ج ت و ، ف ش ك ن ت
ح ز ح ز ي ن ا ب ح ا ن م ف ، و ذ ه و ذ ه ؛ ن م و م ل ا
و ت ا ت ل ف ، ة ن ج ل ا ل خ د ي و ، ر ا ن ل ا ن ع
م و ي ل ا و ه ل ل ا ب ن م و ي و ه و ه ت ي ن م
ب ح ي ي ذ ل ا س ا ن ل ا ي ل ا ت ا ي ل و ، ر خ ا ل ا
ا م ا م ا ع ي ا ب ن م و ، ه ي ل ا ي ت و ي ن ا

هَبْلَقَ رَمَثَ وِوَدَيَ قَفَصُ هَاطِعَافُ
رَخَآءَاجُ نِإفِ، عَاطَتُسَا نِإُ هُطَيْلَفِ
هُأَوْرُ. «رَخَآلَا قُنُعُ أُوْبِرْضَافُ، هُعَزَانِي
مِلْسُمُ

يَمْرَلَابُ قُبَاسِي: يَأُ «لَضَتْنِي»: هَلْوَقُ
حَتْفَبُ «رَشَجَلَاو». بَأَشْنَلَاو لُبَّنَلَابِ
يَهُو: عَارَلَابُ وَ مَجْعَمَلَا نِي شَلَاو مِي جَلَا
أَهَنَالَمُ تِي بَتَو يَغَرَتِ يَتَلَا بَأَوْدَلَا
رِّي صِي: يَأُ «أَضَعَبُ أُهُضْعَبُ قُقْرِي»: هَلْوَقُ
مَطْعَلُ أَفِي فَخ: يَأُ، أَقِي قِرْ أَضَعَبُ أَهَضَعَبُ
بَلِي قُو. لَوَالُ قُقْرِي يِنَا ثَلَا فُ، هَدْعَبَامُ

ضَعَبٌ يَلِي أَهْضَعَبٌ قَوَّشِيٌّ؛ هَانِعَمٌ
هُبْشِيٌّ؛ لِي قَوَّاهِلِي وَسُتَوَاهِنِي سَحْتَبٌ
أَضَعَبٌ أَهْضَعَبٌ.

668/6. Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

Биз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга сафарда эдик, бас, бир манзилга тушдик. У ерда кимдир чодирини тузатаётган эди. Ва кимдир ўқ отиш мусобақаси ила машғул эди. Ва яна биздан кимдир ҳайвонларини ўтлатаётган эди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам жарчиларидан бири жар солиб, жамоат намозига чақирди. Биз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузурларига жамландик. У зот: **«Мендан олдин бирор пайғамбар келган бўлса, билган яхшиликка ўз умматини ҳам йўллаб, билган ёмонликдан ўз умматини огоҳлантириш унинг зиммасида бўлган. Албатта, бу умматнинг аввалги авлодига офият насиб қилингандир. Умматнинг охириги авлодига эса балолар ва инкор қилинадиган ишлар содир бўлади. Шунақа фитналар бўладикки, баъзиси (катта бўлганидан) баъзисини текислаб кетади. Ва яна бир фитна пайдо бўладикки, мўмин киши уни кўрганда мана шу мени ҳалок қилади, дейди. Кейин ундан бу фитна кетади. Ва яна фитна бўлади. Мўмин киши: «Бу мени ҳалок қилади. Бу, мана бу мени ҳалок қилади», дейди. Ким дўзахдан узоқлашиб, жаннатга киришни истаса, Аллоҳга ва охират кунига иймон келтириб ўлсин. Ва ўзига қандай муомала қилинишини яхши кўрса, одамларга ҳам шундай муомала қилсин. Кимки бир имомга қўлини бериб, чин қалбдан байъат қилган бўлса, қодир бўлгунича итоат этсин. Агар иккинчи имом чиқиб, ўша байъат қилган биринчи имоми билан низо қилса, ўша иккинчисининг гарданига уринглар»,** деб айтдилар.

Имом Муслим ривоятлари.